

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „B1“ SKUNDO**

2022 m. spalio d. Nr. S- (7-122/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Jurgitos Narkevičiūtės, Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus (pranešėjas), Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „B1“ (toliau – Pareiškėja) 2022-08-23 skundą Nr. S-112 dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos (toliau – Aplinkos apsaugos departamentas) 2022-08-12 sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-64 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjos atstovas direktorius V. G. ir ekonomistė D. E., Aplinkos apsaugos departamento atstovė I. S. dalyvavo 2022-10-04 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja prašo Komisijos įskaityti 93 Eur permoką į patikrinimo metu apskaičiuotą 125,90 Eur mokestį už aplinkos teršimą (toliau – MUAT) iš stacionarių taršos šaltinių.

Pareiškėja nurodo, kad 2018–2020 metais vykdė veiklą, kuriai privalomas Taršos leidimas su nustatytais leistinos taršos normatyvais. Pareiškėja savo veikloje vadovavosi minėtu leidimu ir normatyvais, laiku teikė deklaracijas ir mokėjo mokesčius. Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja dėl techninių klaidų deklaravo ir sumokėjo 125,90 Eur (1259 Eur padidintu tarifu) mažiau MUAT iš stacionarių taršos šaltinių.

Pareiškėja skunde pažymi, kad turi 93 Eur MUAT permoką už tą patį laikotarpį. Tai pripažįsta ir Aplinkos apsaugos departamentas. Taigi, žala dalinai ištaisyta, o valstybės ir savivaldybės biudžetams žala nepadaryta, nes 93 Eur permoka pateko į biudžetą ataskaitiniais laikotarpiais. Todėl Pareiškėja prašo įskaityti 93 Eur permoką ir tokiu būdu sumažinti nesumokėtą MUAT iki 32,90 Eur.

Aplinkos apsaugos departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Apskaitos ir mokesčių kontrolės departamento Vilniaus apskaitos ir mokesčių kontrolės skyriaus 2022-06-22 patikrinimo akto Nr. PA-3300 (toliau – Patikrinimo aktas) II dalį, kuria Pareiškėjai apskaičiuota sumokėti į valstybės biudžetą 1259 Eur MUAT didesniu tarifu už išleistą ir nedeklaruotą teršalų kiekį iš stacionarių taršos šaltinių.

Sprendime pažymėta, kad Pareiškėja turi išduotus (bei turi prievolę juos turėti) Taršos integruotos prevencijos ir kontrolės leidimus ir / ar Taršos leidimus su nustatytais išleidžiamų teršalų normatyvais, atitinka Lietuvos Respublikos mokesčio už aplinkos teršimą įstatymo (toliau – MUATĮ) 4 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus ir yra MUAT iš stacionarių taršos šaltinių mokėtoja.

Pareiškėja Mokesčio už aplinkos teršimą iš stacionarių taršos šaltinių deklaracijas (forma FR0522) (toliau – Deklaracija FR0522) už 2018–2020 metų mokestinius laikotarpius pateikė laikantis MUAT įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nustatytų terminų.

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja Deklaracijas FR0522 teikė, bet deklaruodama taršą: už 2018 metus deklaravo 0,0017 t mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką bendro fosforo kiekio (Jašiūnų NVI); už 2019 metus deklaravo 0,0478 t teršalų mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką

BDS₇ (biocheminis deguonies suvartojimas per 7 paras) (Dieveniškų NVĮ); už 2019 metus deklaravo 0,2935 t teršalų mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką BDS₇ (Baltosios Vokės NVĮ); už 2020 metus deklaravo 0,0094 t teršalų mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką BDS₇ (Turgelių NVĮ); už 2020 metus deklaravo 0,0096 t teršalų mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką BDS₇ (Zavišonių NVĮ), tuo pažeisdama MUATĮ 8 straipsnio 3 dalį. Todėl vadovaujantis MUATĮ 9 straipsnio 3 dalimi ir 4 dalies 1 punktu bei Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos finansų ministro 2008-07-09 įsakymu Nr. DI-370/1K-230 (toliau – Įsakymas) patvirtintos Mokesčio už aplinkos teršimą iš stacionarių taršos šaltinių apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos 13 punktu, mokestis Pareiškėjai buvo apskaičiuotas padidintu tarifu.

MUAT iš stacionarių taršos šaltinių apskaičiavimo teisingumo patikrinimui reikalingi apskaičiavimai atlikti vadovaujantis MUATĮ, Įsakymu ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2009-04-23 įsakymu Nr. D1-213 „Dėl mokesčio už aplinkos teršimą kontrolės tvarkos aprašo patvirtinimo“, remiantis Pareiškėjos pateiktais duomenimis, kurie yra užfiksuoti 2022-06-22 Mokesčio už aplinkos teršimą apskaičiavimo teisingumą patvirtinančių duomenų ir informacijos surinkimo akte Nr. 2 ir įvertinus UAB "A1" ir Aplinkos tyrimų protokolus, Pareiškėjos pateiktus nuotekų kiekius nurodytais laikotarpiais. Iš viso Pareiškėjai už 2018–2020 metus apskaičiuotas 1259 Eur mokestis didesniu tarifu už išleistą ir nedeklaruotą teršalų kiekį iš stacionarių taršos šaltinių.

Atsakydamas į Pareiškėjos pastabų argumentą dėl turimos 93 Eur permokos įvertinimo ir įskaitymo, Aplinkos apsaugos departamentas skundžiamame sprendime nurodė, kad sutinka su Pareiškėjos turima 93 Eur permoka, o Pareiškėja, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 80 ir 87 straipsniais, turi teisę patikslinti mokesčio deklaracijas ar kreiptis į centrinį mokesčių administratorių – Valstybinę mokesčių inspekciją prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija).

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos 2022-08-23 skundas Nr. S-112 iš dalies tenkintinas, ginčijamas Sprendimas naikintinas, o Pareiškėjos skundas perduotinas Aplinkos apsaugos departamentui nagrinėti iš naujo.

Iš bylos medžiagos matyti, jog ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjai papildomai apskaičiuoto taikant didesnę tarifą 1259 Eur MUAT iš stacionarių taršos šaltinių, Aplinkos apsaugos departamentui konstatavus, kad Pareiškėja tikrintuoju 2018–2020 metų laikotarpiu klaidingai deklaravo į aplinką išleistus teršalų kiekius.

Pareiškėja skunde ir Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad dėl techninių klaidų deklaravo ir sumokėjo 125,90 Eur (1259 Eur padidintu tarifu) MUAT iš stacionarių šaltinių. Prašė įskaityti turimą 93 Eur MUAT permoką ir tokiu būdu sumažinti nesumokėtą MUAT iki 32,90 Eur.

Ginčo teisinius santykius reglamentuojančio MUATĮ (2002-01-22 įstatymo Nr. IX-720 redakcija) 1 straipsnio 2 dalis nurodo, jog MUAT siekiama ekonominėmis priemonėmis skatinti teršėjus mažinti aplinkos teršimą, vykdyti atliekų prevenciją ir tvarkymą, neviršyti nustatytų teršalų į aplinką normatyvų, taip pat iš mokesčio kaupiti lėšas aplinkosaugos priemonėms įgyvendinti.

Pagal MUATĮ 2 straipsnio 21 dalį stacionarus taršos šaltinis – taršos objektas, kuris negali būti perkeltas iš vienos vietos į kitą, nepakeitus jo paskirties ir iš esmės nesumažinus jo vertės, o pagal šio straipsnio 22 dalį – teršalai – į aplinką išmetamos teršiančios medžiagos, kurios kenksmingai veikia žmogaus sveikatą ir aplinką. Būtent išmetami į aplinką teršalai pagal MUATĮ 3 straipsnio 1 punktą yra MUAT objektas. Pagal MUAT 4 straipsnio 1 dalį MUAT iš stacionarių taršos šaltinių moka aplinką teršiantys fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka privalo turėti taršos integruotos prevencijos ir kontrolės leidimą arba taršos leidimą, kuriuose nustatyti teršalų išmetimo į aplinką normatyvai.

Pagal MUATĮ 8 straipsnio 1 ir 2 dalis fiziniai ir juridiniai asmenys, kurie pagal šį įstatymą privalo mokėti MUAT, Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka tvarko teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą, MUAT apskaičiuojamas ir mokamas Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka. Pagal šio straipsnio 3 dalį MUAT iš stacionarių taršos šaltinių

mokamas už faktiškai per mokestinį laikotarpį išmestą į aplinką teršalų kiekį. MUATĮ 8 straipsnio 6 dalis nurodo, jog MUAT mokėtojas yra atsakingas už teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitos tvarkymą ir mokesčio už aplinkos teršimą deklaracijoje pateiktus duomenis. Aplinkos ministerija kontroliuoja teršalų išmetimo į aplinką, sąvartyne pašalintų atliekų, apmokestinamųjų gaminių ir pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės apskaitą, tikrina mokesčio už aplinkos teršimą apskaičiavimą (MUATĮ 9 straipsnio 1 dalis). MUATĮ 9 straipsnio 3 dalis nurodo, jog už išmestą iš stacionarių taršos šaltinių normatyvus viršijantį teršalų kiekį ar nuslėptą teršalų ir (ar) sunaudotų degalų, sąvartyne pašalintų atliekų ir (ar) apmokestinamųjų gaminių bei pripildytos gaminių apmokestinamosios pakuotės kiekį MUAT mokamas taikant didesnę tarifą. MUAT taikant didesnę tarifą apskaičiuojamas: normatyvus viršijantį ir (ar) nuslėptą teršalų kiekį, išmestą iš stacionarių taršos šaltinių, dauginant iš MUAT iš stacionarių taršos šaltinių tarifo, pateikto šio įstatymo 1 priedėlyje, ir iš MUAT iš stacionarių taršos šaltinių tarifo koeficiento, nurodyto šio įstatymo 2 priedėlyje (MUATĮ 9 straipsnio 4 dalies 1 punktą). Be to, ši suma (MUAT tarifai) indeksuojama Vyriausybės ar jos įgaliotų institucijų nustatyta tvarka, taikant vartotojų prekių ir paslaugų kainų indeksą (MUATĮ 6 straipsnio 9 dalis (2014-11-13 įstatymo Nr. XII-1328 redakcija).

Apibendrinant išdėstytas MUATĮ nuostatas, konstatuotina, kad MUAT mokėtojai turi pareigą ne tik tinkamai tvarkyti iš stacionarių taršos šaltinių išmetamų į aplinką teršalų apskaitą, bet ir MUATĮ nustatyta tvarka ir terminais pateikti MUAT deklaracijas, nurodant šiose deklaracijose teisingus duomenis bei laiku sumokėti į biudžetą MUAT.

Skundžiamame sprendime nurodyta, kad Pareiškėja pateiktose Deklaracijose FR0522 už 2018–2020 metus deklaravo mažesnę iš stacionarių taršos šaltinių išmetamų į aplinką teršalų kiekį: už 2018 metus deklaravo 0,0017 t mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką bendro fosforo kiekio (Jašiūnų NVI); už 2019 metus deklaravo 0,0478 t teršalų mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką BDS₇ (biocheminis deguonies suvartojimas per 7 paras) (Dieveniškų NVI); už 2019 metus deklaravo 0,2935 t teršalų mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką BDS₇ (Baltosios Vokės NVI); už 2020 metus deklaravo 0,0094 t teršalų mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką BDS₇ (Turgelių NVI); už 2020 metus deklaravo 0,0096 t teršalų mažiau, negu faktiškai išleido į aplinką BDS₇ (Zavišonių NVI), tuo pažeidė MUAT įstatymo 8 straipsnio 3 dalį.

Byloje nėra ginčo, jog mokėtina MUAT suma Pareiškėjai apskaičiuota teisingai, remiantis pačios Pareiškėjos pateiktais duomenimis (užfiksuotais 2022-06-22 Mokesčio už aplinkos teršimą apskaičiavimo teisingumą patvirtinančių duomenų ir informacijos surinkimo akte Nr. 2), įvertinus, be kita ko, Pareiškėjos pateiktus nuotekų kiekius nurodytais laikotarpiais; MUAT skaičiavimai atitinka aukščiau pacituotas MUATĮ nuostatas. Tačiau, kaip matyti iš Pareiškėjos skundo ir jos atstovų pasisakymų Komisijos posėdyje, Pareiškėja iš esmės nesutinka su padidinto tarifo taikymu apskaičiuojant ginčijamą MUAT sumą.

Komisija pažymi, kad administracinių teismų praktikoje nuosekliai laikomasi pozicijos, kad MUAT apskaičiavimas taikant didesnę tarifą yra ekonominė sankcija (už mokesčio įstatymo pažeidimus taikoma ekonominė poveikio priemonė) (pvz., žr. LVAT 2015-10-29 nutartį adm. byloje Nr. A-768-438/2015; 2018-10-29 sprendimo adm. byloje Nr. A-1422-525/2018 32 p.; 2019-05-19 nutarties adm. byloje Nr. A-431-822/2019 21 p.; 2020-06-03 sprendimo adm. byloje Nr. eA-2888-624/2020 47 p., 2021-11-17 nutarties adm. byloje Nr. Nr. eA-2019-602/2021 68 p.; ir kt.).

LVAT praktikoje pažymima, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja, be kita ko, tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, jos turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas); konstitucinis teisingumo principas reikalauja nustatomas nuobaudas diferencijuoti taip, kad jas taikant būtų galima atsižvelgti į teisės pažeidimo pobūdį, į atsakomybę lengvinančias ir kitas aplinkybes (N. O. 2000 m.

gruodžio 6 d., 2001 m. spalio 2 d., 2004 m. sausio 26 d., 2005 m. lapkričio 3 d., 2005 m. lapkričio 10 d., 2008 m. sausio 21 d. ir kt. nutarimai).

Sprendžiant dėl ekonominės sankcijos už ginčo atveju nuslėptus į aplinką išleistus teršalus pirmiausia pažymėtina, kad 2020-06-25 įstatymu Nr. XIII-3158, įsigaliojusiu nuo 2021-01-01, MUATĮ buvo išdėstytas nauja redakcija (toliau – ir Pakeistas įstatymas), o įstatymų leidėjo atliktais pakeitimais, be kita ko, buvo nustatyta nauja MUAT apskaičiavimo tvarka atvejais, kai nuslepiama tarša, kaip yra ir nagrinėjamu atveju.

LVAT 2021-11-17 nutartyje adm. byloje Nr. Nr. eA-2019-602/2021 (75 p.) pažymėjo, jog teisės sistemoje galioja teisės taikymo principas *lex benignior retro agit* (įstatymas, pagerinantis subjektų padėtį, turi grįžtamąją galią), reiškiantis, kad grįžtamąją galią turi teisinių santykių subjekto padėtį švelninantys teisės aktai, jei nepakenkiama kitiems teisinių santykių subjektams (N. O. 2011 m. spalio 25 d., 2012 m. birželio 29 d., 2018 m. birželio 19 d. nutarimai). Be to, mokesčių teisių santykių reglamentavimo kontekste paminėtina ir MAĮ 142 straipsnio 1 dalis, kuri, be kita ko, įgyvendinant minėtą principą *mutatis mutandis* yra taikytina ir nagrinėjamu atveju, nustato, kad „teisės aktai, kuriais sumažinamos arba panaikinamos baudos, taikomi ir už mokesčių įstatymų pažeidimus, padarytus iki šių aktų įsigaliojimo, jei baudas sumažinantis arba panaikinantis teisės aktas įsigalioja ne vėliau kaip sprendimo, pagal kurį mokesčių mokėtoju naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokesčiai ir (arba) su juo susijusios sumos, priėmimo dieną, o jei mokesčių mokėtojas apskundžia mokesčių administratoriaus sprendimą, – ne vėliau kaip mokesčių ginčą nagrinėjančios institucijos sprendimo priėmimo dieną.“

Nagrinėjamu atveju yra aktualus Pakeisto įstatymo 9 straipsnio 8 dalies 2 punktą, nustatantis, kad mokesčiai už nuslėptą taršą apskaičiuojamas „mokesčio mokėtoju, kuris nuslėpė faktinį iš stacionariųjų taršos šaltinių į aplinką išmestą teršalo kiekį, – nuslėptą teršalo kiekį, bet ne didesnį už leidime nustatytą teršalo metinį taršos normatyvą, ir (ar) didžiausią leidžiamą momentinę ar paros vidutinę teršalo koncentraciją ir (ar) ribinę vertę dauginant iš tarifo, nurodyto šio įstatymo 1 priede, iš indeksavimo koeficiento, <...> ir iš koeficiento 2.“

Minėtoje 2021-11-17 nutartyje adm. byloje Nr. Nr. eA-2019-602/2021 LVAT nurodė, kad principo *lex benignior retro agit* taikymo tikslais tai reiškia, kad taikant didesnį mokesčio tarifą MUAT turėtų būti apskaičiuojamas atitinkamu mokesčiniu laikotarpiu galiojusį standartinį tarifą (MUATĮ 1 priedėlis (2014-10-07 įstatymo Nr. XII-1195 redakcija) padauginus iš (1) tuo laikotarpiu galiojusio indeksavimo koeficiento (MUATĮ 6 straipsnio 9 dalis (2014-11-13 įstatymo Nr. XII-1328 redakcija) ir (2) koeficiento 2. Konkrečiai kalbant, šiuo metu galiojantis įstatymas numato vieną bendrą koeficientą – 2, tuo tarpu ginčo laikotarpiu galiojusiame MUATĮ 2 priedėlyje BDS₇ ir bendram fosforui buvo nustatytas koeficientas 10.

Komisijos vertinimu, nagrinėjamu atveju kyla poreikis perskaičiuoti taikant didesnį tarifą apskaičiuotą MUAT sumą, kadangi Pareiškėjai taikytas didesnis nei 2 MUATĮ 2 priedėlyje numatytas koeficientas, už ginčo į aplinką išleistus teršalus. Todėl ginčijamas Sprendimas, kuriuo taikant didesnį koeficientą apskaičiuota 1259 Eur mokėtina MUAT suma yra naikintina ir klausimas dėl Patikrinimo akto II dalies tvirtinimo, tikslu perskaičiuoti mokėtiną mokesį taikant palankesnes Pakeisto įstatymo nuostatas, grąžinamas Aplinkos apsaugos departamentui spręsti iš naujo (MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktai). Dėl tokio perskaičiavimo iš esmės būtų taikomas tik koeficientas 2, t. y. aptariama sankcija sudarytų atitinkamai 100 proc. taikant standartinį tarifą apskaičiuotos mokesinės prievolės, o tokia sankcija būtų proporcinga (adekvati) teisės pažeidimui, kurį padarė Pareiškėja, Deklaracijose FR0522 nedeklaravusi dalies iš stacionariųjų taršos šaltinių išmetamų į aplinką teršalų ir atitinkamai nesumokėjusi dalies MUAT.

Dėl Pareiškėjos prašymo įskaityti 93 Eur MUAT permoką ginčo MUAT sumai padengti Komisija pažymi, kad MUATĮ 9 straipsnio 7 dalyje numatyta, jog nesumokėtas MUAT sumokamas arba išieškomas, delspinigiai skaičiuojami, permokėta mokesčio suma grąžinama Mokesčių administravimo įstatymo nustatyta tvarka. Mokesčių permokų įskaitymo ir grąžinimo tvarkos bendrieji principai nustatyti MAĮ 87 straipsnyje. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta, kad mokesčių mokėtojo permokėtos mokesčių, administruojamų Valstybinės mokesčių inspekcijos <...>, sumos pirmiausia yra įskaitomos mokesčių mokėtojo mokėtinų kitų mokesčių, administruojamų atitinkamai

Valstybinės mokesčių inspekcijos <...>, mokestinei nepriemokai padengti atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka.

Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų ir turimų permokų įskaitymo tvarką nustato Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo ir mokėjimo prievolių dydžių skirtumo pagal patikslintus mokėjimo prievolių dokumentus tvarkymo taisyklės, patvirtintos Inspekcijos viršininko 2004-12-20 įsakymu Nr. VA-193 (2016-12-19 įsakymo Nr. VA-162 redakcija). Šių Taisyklių 10 punkte nustatyta, kad *mokestinio patikrinimo metu priskaičiuotų mokesčių*, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, delspinigių sumos, nepaėjęs MAĮ IX skyriuje „Mokestinių administratoriaus sprendimų apskundimas. Mokestiniai ginčai“ nustatytiems apskundimo terminams, bei nurodytame MAĮ skyriuje nustatyta tvarka ginčijamos mokesčių, baudų, paskirtų pagal MAĮ ar kitus mokesčių įstatymus, delspinigių *sumos sumokėtomis įmokomis ar susidariusia permoka ir (ar) skirtumu pagal mokesčių mokėtojo prašymą*. Prašymo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas forma ir pateikimo tvarka nustatyta Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo) taisyklėse, patvirtintose Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų grąžinimo (įskaitymo)“. Taigi, Pareiškėja dėl 93 Eur MUAT permokos įskaitymo su atitinkamos formos prašymu (prašymo grąžinti (įskaityti) permoką (skirtumą) ar nepagrįstai išieškotas sumas FR0781 forma) turėtų kreiptis į Inspekciją.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Aplinkos apsaugos departamento 2022-08-12 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. AS-64 ir Pareiškėjos skundą perduoti Aplinkos apsaugos departamentui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius
Komisijos narė	Vilma Vildžiūnaitė